

Ročník 1976

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 8

Vydána dne 3. května 1976

Cena Kč

OBSAH:

43. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 47/1956 Sb., o civilním letectví (letecký zákon)
 44. Usnesení Federálního shromáždění o schválení zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění
 45. Usnesení Federálního shromáždění o schválení zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění
 46. Usnesení Federálního shromáždění o schválení zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění
 47. Vyhláška federálního ministerstva financí o vydání pamětních stříbrných stokorun k 100. výročí úmrtí Janka Krále
 48. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dlouhodobé dohodě o hospodářské spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Francouzské republiky
 49. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Bulharské lidové republiky o mezinárodní silniční dopravě
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů

43

ZÁKON

ze dne 28. dubna 1976,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 47/1956 Sb., o civilním letectví (letecký zákon)

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 47/1956 Sb., o civilním letectví (letecký zákon), ve znění zákona č. 40/1964 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 2 se vypouští odstavec 2 a označení odstavce 1.
2. § 4 včetně nadpisu zní:

„§ 4

Pojem letadla

Za letadla se považují zařízení, která jsou způsobilá létat v atmosféře nezávisle na zemském povrchu, nést na palubě osoby nebo náklad, jsou schopná bezpečného vzletu a přistání a jsou alespoň částečně říditelná; za letadla se též považují upoutané balony.“

3. § 5 odst. 2 zní:

„(2) V československém leteckém rejstříku

musí být zapsána civilní letadla, která jsou ve správě, vlastnictví nebo užívání československých socialistických organizací nebo československých státních občanů.“

4. § 6 včetně nadpisu zní:

„§ 6

**Správa, vlastnictví nebo užívání a provoz
civilních letadel**

[¹] Civilní letadla, která jsou v socialistickém společenském vlastnictví, mohou spravovat, vlastnit nebo užívat a mohou je provozovat

a) organizace pro provozování letecké dopravy a organizace vykonávající letecké práce, jakož i organizace pro správu a údržbu veřejných letišť a pro výkon státního odborného dozoru, řízené federálním ministerstvem dopravy,

b) federální ministerstvo vnitra, dobrovolné společenské organizace pečující o brannou výchovu a letecký sport, státní organizace zabývající se výrobou a opravou letadel a leteckým zkušebnictvím a výzkumem.

[²] Organizace uvedené v odstavci 1 mohou užívat a provozovat i civilní letadla, která jsou ve vlastnictví zahraničních vlastníků.

[³] Jiné socialistické organizace, než které jsou uvedeny v odstavci 1 písm. a) a b), mohou civilní letadla spravovat, vlastnit nebo užívat a provozovat je při plnění svých úkolů jen se souhlasem federálního ministerstva dopravy, uděleným v dohodě s federálním ministerstvem vnitra.

[⁴] Českoslovenští státní občané mohou mít civilní letadlo v osobním vlastnictví. Létat s ním mohou pouze se souhlasem federálního ministerstva dopravy, uděleným v dohodě s federálním ministerstvem vnitra.“

5. § 8 se vypouští.

6. § 11 odst. 1 zní:

„[¹] Civilní letadlo s československou poznávací značkou lze použít k létání, má-li osvědčení letové způsobilosti, které bylo vydáno Státní leteckou inspekcí, nebo má-li osvědčení letové způsobilosti vydané jiným státem, které bylo Státní leteckou inspekcí uznáno za platné.“

7. V § 11 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„[²] Civilní letadlo s poznávací značkou jiného státu lze použít k létání v československém vzdušném prostoru, má-li osvědčení letové způsobilosti, které bylo vydáno nebo uznáno za platné jiným státem za podmínek stanovených mezinárodními dohodami, kterými je Československá socialistická republika vázána.“

dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4; na začátku nově označeného odstavce 3 se slova „ministerstvo dopravy“ nahra-

zuji slovy „Státní letecká inspekce“ a slova „o způsobilosti civilního letadla k létání“ slovy „o letové způsobilosti“.

8. § 12 včetně nadpisu zní:

„§ 12

Palubní doklady

Civilní letadlo musí mít za letu na palubě tyto doklady:

a) osvědčení o zápisu letadla do leteckého rejstříku,

b) osvědčení letové způsobilosti,

c) palubní deník nebo doklad jej nahrazující,

d) povolení ke zřízení a provozování vysílací rádiové stanice, je-li na palubě.“

9. Nadpis Hlavy III zní:

„Hlava III

Letecký personál“

10. § 14 včetně nadpisu zní:

„§ 14

Složení a způsobilost leteckého personálu

[¹] Letecký personál tvoří posádky civilních letadel a pozemní letecký personál.

[²] Členové leteckého personálu musí být pro výkon své činnosti zdravotně a odborně způsobilí. Svou činnost vykonávají na základě průkazu způsobilosti, který vydává Státní letecká inspekce. Tímto průkazem jsou členové leteckého personálu povinni se při výkonu služby prokázat orgánům federálního ministerstva dopravy a Státní letecké inspekce.

[³] Členové leteckého personálu se zapisují do československého leteckého rejstříku.“

11. § 15 včetně nadpisu zní:

„§ 15

Posádka civilního letadla

[¹] Posádka civilního letadla se skládá z výkonných letců (velitel letadla, druhý pilot, navigátor, palubní radiotelegrafista, palubní technik-inženýr) a z obsluhujícího personálu.

[²] Členy posádek československých civilních letadel mohou být jen českoslovenští státní občané; výjimky může povolit federální ministerstvo dopravy v dohodě s federálním ministerstvem vnitra.

[³] Nejnižší počet členů posádek civilního letadla je stanoven v typovém osvědčení způsobilosti k leteckému provozu a v palubních dokladech letadla.

[⁴] Veliteli československých civilních letadel mohou být jen výkonní letci s kvalifikací pilota, pokud federální ministerstvo dopravy nepovolí ve zvlášť odůvodněných případech výjimku; při pilotním výcviku může tuto funkci zastávat i pilotní zák.“

12. V § 16 odst. 3 se slova „československým občanům“ nahrazují slovy „československým státním občanům“.
13. V § 17 se vypouští v závorkách odkaz na § 33.
14. V § 18 se v odstavci 1 slovo „mužstvem“ nahrazuje slovem „posádkou“ a v odstavci 4 slovo „mužstva“ slovem „posádky“.
15. V § 19 odst. 1 se slova „velitel letadla a mužstvo“ nahrazují slovy „velitel a posádka letadla“.
16. V § 19 odst. 2 se slova „správě (vlastnictví)“ nahrazují slovy „správě, vlastnictví nebo užívání“.
17. § 23 se vypouští.
18. § 24 včetně nadpisu zní:

„§ 24

Ochranná pásma

[1] Bezpečnost leteckého provozu na civilních letištích a spolehlivou funkci ostatních pozemních leteckých zařízení, jakož i výhledové zabezpečení jejich dalšího stavebního rozvoje, zajišťují ochranná pásma.

[2] Ochranné pásmo stanoví rozhodnutím Státní letecká inspekce k návrhu provozovatele pozemního leteckého zařízení v dohodě se stavebním úřadem příslušným k vydání územního rozhodnutí a s dalšími příslušnými orgány. V rozhodnutí zakáže nebo omezí zřizovat určité stavby nebo zařízení, umísťovat světla, vysazovat porosty nebo ponechávat je růst nad stanovenou míru a vykonávat činnosti, které ohrožují bezpečnost leteckého provozu.“

19. Za § 24 se vkládá § 24a, který včetně nadpisu zní:

„§ 24a

Stavby a zařízení mimo ochranná pásma

[1] Před umístěním staveb a zařízení nestavební povahy mimo ochranná pásma je nutno si vyžádat vyjádření, popř. souhlas Státní letecké inspekce z hlediska zájmů civilního letectví, jestliže jde o

- stavby nebo zařízení vysoké 100 m a více nad terénem,
- stavby nebo zařízení vysoké 30 m a více na přirozených nebo umělých vyvýšeninách, které vyčnívají 100 m a výše nad okolní krajinu,
- zařízení, která mohou rušit funkci leteckých palubních přístrojů a pozemních leteckých zabezpečovacích zařízení, jako jsou zejména zařízení průmyslových závodů, vedení vysokého napětí 110 kV a výše, energetická zařízení a vysílací stanice.

[2] Pro stavby si vyžádá vyjádření Státní letecké inspekce ve stadiu projednávání územního plánu zóny, nebo územního projektu zóny jeho pořizovatel, ve stadiu zpracování projektového úkolu stavby její investor. Pro zařízení nestavební povahy si vyžádá jeho správce, vlastník nebo uživatel souhlas Státní letecké inspekce, která jej udělí rozhodnutím.

[3] Ustanovení předchozích odstavců se nevztahuje na stavby vojenské správy a zařízení pro vojenské účely.“

20. V § 26 odst. 1 se slova „náčelníkem letiště“ nahrazují slovy „ředitelem (náčelníkem) letiště“.

21. V § 27 odst. 1 se na počátku věty slova „Vlastníci (uživatelé)“ nahrazují slovy „Správci, vlastníci nebo uživatelé“ a odstavec 2 zní:

„[2] Na základě rozhodnutí Státní letecké inspekce jsou správci, vlastníci nebo uživatelé objektů ohrožujících bezpečnost leteckého provozu povinni na svůj náklad označit tyto objekty leteckým překážkovým značením a toto značení udržovat a provozovat.“

22. Za § 29 se vkládají § 29a, 29b, 29c, které včetně nadpisů a označení nové hlavy znějí:

„Hlava IVa

Ochrana pozemních leteckých zařízení

§ 29a

Sbor ozbrojené ochrany letišť

[1] Zřizuje se Sbor ozbrojené ochrany letišť (dále jen „sbor“), který působí na veřejných letištích a na území ostatních pozemních leteckých zařízení. Základním úkolem sboru je zajištění pořádku a bezpečnosti v obvodu objektů jím chráněných.

[2] Federální ministerstvo dopravy v dohodě s federálním ministerstvem vnitra a federálním ministerstvem národní obrany zřizuje jednotlivé složky (útvary) sboru, určuje jeho početní stav, výzbroj a výstroj a stanoví zásady organizace, výcviku a výkonu služby příslušníků sboru.

§ 29b

Práva a povinnosti příslušníků sboru

[1] Při provádění služebních úkonů, zákroků, jakož i při ostatní služební činnosti jsou příslušníci sboru povinni dbát cti, vážnosti a důstojnosti občanů i své vlastní a usilovat o to, aby občanům v souvislosti s touto činností nevznikla bezdůvodná újma a případný zásah do jejich práv a svobod nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu prováděného opatření.

[2] Příslušníci sboru jsou oprávněni

- a) požadovat na místě vysvětlení od osoby, od níž lze očekávat, že může přispět k objasnění závažných skutečností, týkajících se narušení nebo ohrožení bezpečnosti leteckého provozu, veřejného pořádku nebo bezpečnosti života a zdraví, jakož i majetku, pokud není podezření, že jde o trestný čin nebo přečin. Vysvětlení nesmí být požadováno od toho, kdo by jím porušil zákonem uloženou povinnost mlčenlivosti, ledaže by byl této povinnosti zproštěn. Vysvětlení může odepřít ten, kdo by jím sobě nebo osobě blízké způsobil nebezpečí trestního stíhání,
- b) zjišťovat v místech, která nejsou veřejnosti přístupná, totožnost osob a jejich oprávnění se v těchto místech zdržovat,
- c) zjišťovat totožnost osoby, která narušuje nebo ohrožuje bezpečnost leteckého provozu, veřejný pořádek nebo bezpečnost života a zdraví, jakož i majetku, a popř. i osoby, která byla takovému jednání přítomna,
- d) předvést osobu, která nechce nebo nemůže v místech, která nejsou pro veřejnost přístupná, hodnověrně prokázat svou totožnost, nebo která narušuje nebo ohrožuje bezpečnost leteckého provozu, veřejný pořádek, bezpečnost života a zdraví, jakož i majetku, a odevzdat ji ihned příslušníku Sboru národní bezpečnosti anebo jí propustit, jakmile pominuly důvody k předvedení,
- e) přesvědčit se, zda ten, jehož předvádějí, není ohrožen a podle povahy případu zbraň až do dalšího opatření příslušných orgánů odebrat,
- f) po předchozí marné výzvě k jejímu vydání odejmout předběžně věc, která by mohla být prohlášena za propadlou nebo zbranou, a ihned ji odevzdat příslušným orgánům,
- g) ukládat a vybírat v blokovém řízení pokuty za přestupky.

[3] Zakročuje-li příslušník sboru, uzije -- pokud to povaha zákroku vyžaduje a okolnosti dovolují -- slov „jménem zákona“.

[4] Každý je povinen uposlechnout výzvy zakročujícího příslušníka sboru.

[5] O předvedení podle odstavce 2 písm. d) se sepíše u příslušného útvaru sboru záznam.

[6] O předběžném odejmutí věci vydá příslušný útvar sboru potvrzení osobě, které byla věc odňata.

§ 29c

Práva a povinnosti příslušníků sboru při provádění zákroku

[1] Příslušníci sboru jsou oprávněni na veřejných letištích a na území ostatních pozemních leteckých zařízení v zájmu jejich ochrany a veřejného pořádku, zejména k odvrácení útoku na sebe

nebo na jinou osobu, při služebních zákrocích proti výtržníkům a jiným nebezpečným osobám nebo k překonání odporu, který směřuje ke zmaření jejich služebního zákroku, úkonu či výzvy, jakož i k zabránění útoku předváděné osoby, použít hmatů a chvatů sebeobrany, kapesního slzotvorného prostředku, obušku, pout, služebního psa, úderu zbraní, výstrahy a varovného výstřelu do vzduchu.

[2] Příslušník sboru je oprávněn použít střelné zbraně jen v těchto případech:

- a) aby v případě nutné obrany odvrátil útok vedený proti jeho osobě nebo mu bezprostředně hrozící anebo útok na život jiné osoby,
- b) aby odvrátil nebezpečný útok, který ohrožuje střežený objekt nebo stanoviště, po marné výzvě, aby bylo upuštěno od útoku,
- c) aby zamezil útoku nebezpečného pachatele, jehož nemůže jiným způsobem zadržet,
- d) je-li třeba zneškodnit zvíře ohrožující život nebo zdraví osob.

Při použití střelné zbraně jsou příslušníci sboru povinni dbát nutné opatrnosti, zejména aby nebyl ohrožen život jiných osob, a co nejvíce šetřit život osoby, proti níž služební zákrok směřuje. Pokud to okolnosti služebního zákroku dovolují, je příslušník sboru povinen před použitím zbraně použít prostředků uvedených v odstavci 1.

[3] Jestliže je to s ohledem na okolnosti případu možné, jsou příslušníci sboru před použitím prostředků podle odstavců 1 a 2 povinni užít domluvy, napomenutí a výzvy.

[4] Příslušníci sboru jsou povinni použít toho z prostředků uvedených v odstavcích 1 a 2, který umožňuje řádné splnění jejich služebních povinností a přitom co nejméně poškozuje osobu, proti níž zakročují. Zároveň dbají, aby tohoto prostředku bylo použito jen způsobem přiměřeným a aby případná škoda nebyla ve zřejmém nepochopitelném poměru k významu chráněného zájmu.

[5] Při služebním zákroku proti jednotlivé osobě nesmí být použito zbraně, slzotvorného prostředku, obušku, pout a služebního psa proti těhotné ženě, osobě vysokého věku, osobě se zjevnou tělesnou vadou nebo nemocí a dítěti vyjma případy, kdy to povaha útoku vedeného těmito osobami proti chráněným zájmům nebo mimořádnost vzniklé situace nezbytně vyžaduje.

[6] O služebních zákrocích podle odstavců 1 a 2 se sepíše u příslušného útvaru sboru záznam.

23. § 30 odst. 1 zní:

„[1] Civilní letecký provoz na území Československé socialistické republiky organizuje, řídí a zabezpečuje federální ministerstvo dopravy leteckou dispečerskou službou; plněním úkolů vyplývajících z této činnosti může pověřit orgán

jemu podřízené organizace pro provozování letecké dopravy."

24. Za § 30 se vkládá § 30a, který včetně nadpisu zní:

„§ 30a

Kontrola za letu

Federální ministerstvo dopravy a Státní letecká inspekce jsou oprávněny během letu kontrolovat činnost posádky a technické vybavení československých civilních letadel, jejich nouzová zařízení, jakož i zabezpečení leteckého provozu."

25. V § 33 se vypouštějí odstavce 2 a 3 a označení odstavce 1.

26. § 34 odst. 1 zní:

„(1) Let smí být proveden jen na základě letového úkolu nebo letového plánu a v souladu s vydaným letovým povolením."

27. V § 38 se slova „osvědčení o způsobilosti k létání" nahrazují slovy „osvědčení letové způsobilosti".

28. V nadpisu § 45 a v § 45 odst. 1 se nahrazují slova „administrativní šetření o leteckých nehodách" a slova „administrativní šetření o příčinách leteckých nehod" slovy „odborné šetření příčin leteckých nehod".

29. V § 51 se pod písm. a) slova „v § 11 odst. 1" nahrazují slovy „v § 11 odst. 2".

30. § 53 včetně nadpisu zní:

„§ 53

Letecká doprava vnitrostátní

Leteckou dopravu cestujících, zavazadel, zástek a pošty a letecké práce za úplatu mohou provozovat pouze organizace pro provozování letecké dopravy a organizace vykonávající letecké práce, řízené federálním ministerstvem dopravy [§ 6 odst. 1 písm. a)]".

31. V § 61 odst. 1 se slova „podle předpisů uvedených v § 58 až 60" nahrazují slovy „podle obecně závazných právních předpisů" a slova „se Státní pojišťovnou" slovy „s Českou státní pojišťovnou nebo Slovenskou státní pojišťovnou".

32. V § 61 odst. 2 se slovo „Pojistník" nahrazuje slovem „Pojištěný".

33. V § 62 odst. 1 písm. b) se slova „výkonní letci (§ 15 odst. 3)" nahrazují slovy „členové leteckého personálu (§ 14 odst. 3)".

34. Název Hlavy X zní: „Zvláštní ustanovení o letecké činnosti dobrovolných společenských organizací pečujících o brannou výchovu a letecký sport".

35. V § 63 odst. 1 uvozovací věta zní: „Na leteckou činnost, kterou provádějí pro účely branné výchovy a leteckého sportu dobrovolné společenské organizace určené vládou Československé socialistické republiky (dále jen „organizace"), se vztahují ustanovení tohoto zákona s těmito odchylkami:".

36. V § 63 odst. 1 písm. a) se na začátku věty nahrazuje odkaz na „(§ 15 odst. 1)" odkazem na „(§ 14 odst. 2)" a v písm. b) téhož ustanovení na začátku věty se odkaz na „§ 14 odst. 6" nahrazuje odkazem na „§ 15 odst. 2". V § 63 odst. 1 písm. d) se slova „Administrativní šetření o příčinách" nahrazují slovy „Odborné šetření příčin".

37. V § 63 odst. 3 se za slovo „Vláda" vkládají slova „Československé socialistické republiky".

38. V § 67 odst. 1

bod 3 zní:

„3. podmínky pro udělení a odvolání souhlasu ke správě, vlastnictví nebo užívání a k provozu civilního letadla (§ 6 odst. 2 a 3),"

v bodě 6 se slova „o způsobilosti letadel k létání" nahrazují slovy „letové způsobilosti",

bod 7 zní:

„7. vzory palubních dokladů, další povinné palubní doklady a provádění zápisu do těchto dokladů (§ 12),"

bod 8 zní:

„8. další funkce, jejichž nositelé se zařazují do leteckého personálu (§ 14), jakož i podmínky, za kterých může řídit letadlo pilotní žák (§ 15 odst. 4),"

bod 11 zní:

„11. stanovení ochranných pásem (§ 24) a bližší vymezení staveb a zařízení umístovaných i mimo ochranná pásma (§ 24a odst. 1),"

za bod 16 se vkládá bod 16a, který zní:

„16a. povinnosti velitele civilního letadla, ředitele veřejného letiště, provozovatele civilního letadla, jakož i jiných dalších orgánů odpovědných za přípravu letu (§ 33),"

bod 18 zní:

„18. odborné šetření příčin leteckých nehod (§ 45),"

39. Pokud zákon používá v jednotlivých ustanoveních názvu „Československé aerolinie" nahrazuje se toto označení termínem „organizace pro provozování letecké dopravy".

40. Pokud se v jednotlivých ustanoveních zákona používá názvů „Československá republika, ministerstvo dopravy, ministerstvo vnitra, ministerstvo národní obrany, ministerstvo zahraničních věcí a ministerstvo spojů" nahrazují se tato označení názvy „Československá socialistická republika, federální ministerstvo dopravy, federální ministerstvo vnitra, federální ministerstvo národní obrany, federální

ministerstvo zahraničních věcí a federální ministerstvo spojů“.

Čl. II

Zrušuje se vyhláška č. 144/1957 Ú. l., o udělování souhlasu ke správě (vlastnictví) civilních letadel a k jejich provozu.

Čl. III

Předsednictvo Federálního shromáždění se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné znění leteckého zákona, jak vyplývá z pozdějších předpisů.

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1977.

Husák v. r.

Indra v. r.

Štrougal v. r.

44**USNESENÍ****Federálního shromáždění**

ze dne 27. dubna 1978

o schválení zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění

Federální shromáždění Československé socialistické republiky schvaluje podle čl. 58 odst. 4 ústavního zákona č. 143/1968 Sb., o československé federaci, zákonné opatření předsednictva Federálního shromáždění ze dne 11. března 1978 č. 16 Sb., o Kanceláři prezidenta Československé socialistické republiky.

Indra v. r.

45**USNESENÍ****Federálního shromáždění**

ze dne 27. dubna 1978

o schválení zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění

Federální shromáždění Československé socialistické republiky schvaluje podle čl. 58 odst. 4 ústavního zákona č. 143/1968 Sb., o československé federaci, zákonné opatření předsednictva Federálního shromáždění ze dne 11. března 1978 č. 17 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o obraně Československé socialistické republiky, zákon o působnosti federálních ministerstev a zákon o branné výchově.

Indra v. r.

46**USNESENÍ****Federálního shromáždění**

ze dne 27. dubna 1976

o schválení zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění

Federální shromáždění Československé socialistické republiky schvaluje podle čl. 58 odst. 4 ústavního zákona č. 143/1968 Sb., o československé federaci, zákonné opatření předsednictva Federálního shromáždění ze dne 11. března 1976 č. 18 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 19/1966 Sb., o vysokých školách, ve znění zákona č. 163/1969 Sb.

Indra v. r.

47

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva financí

ze dne 14. dubna 1976

o vydání pamětních stříbrných stokorun k 100. výročí úmrtí Janka Krále

Federální ministerstvo financí vyhlašuje podle § 3 odst. 2 zákona č. 41/1953 Sb., o peněžní reformě, a na základě § 2 odst. 2 vládního nařízení č. 35/1954 Sb., o pamětních mincích:

§ 1

(1) K 100. výročí úmrtí slovenského básníka Janka Krále se vydávají pamětní stříbrné stokoruny.

(2) Pamětní stříbrné stokoruny se razí ze slitiny o 700 dílech stříbra a 300 dílech mědi. Hrubá váha stokoruny je 15 g. Při razbě je povolena odchylka nahoru i dolů v hrubé váze 10/1000 a v obsahu stříbra 5/1000. Průměr stokoruny je 33 mm, na její hraně je nápis „★ BÁSNÍK ★ REVOLUCIONÁŘ ★“ provedený vltsem.

(3) Na líci pamětní stříbrné stokoruny je státní znak Československé socialistické republiky, kolem kterého je v opise zleva do kruhu název státu „ČESKOSLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA“. Označení hodnoty „100 Kčs“ je umístěno ve dvou řádcích uprostřed pod státním znakem.

(4) Na rubu pamětní stříbrné stokoruny je pravý profil Janka Krále. Jeho jméno „JANKO KRÁL“ je umístěno v opise vpravo od portrétu. Vpravo dole vedle portrétu jsou ve dvou řádcích letopočty „1876 1976“. Autorem návrhu na pamětní stříbrnou stokorunu je akademický sochař Andrej Peter, jehož iniciály „AP“ jsou umístěny po levé straně portrétu.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Lér, CSc. v. r.

48

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 22. ledna 1976

o Dlouhodobé dohodě o hospodářské spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Francouzské republiky

Dne 14. listopadu 1975 byla v Paříži podepsána Dlouhodobá dohoda o hospodářské spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Francouzské republiky. Na základě svého

článku VI Dohoda vstoupila v platnost dnem podpisu.

České znění Dohody se vyhlásuje současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

DLOUHODOBÁ DOHODA

o hospodářské spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Francouzské republiky

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Francouzské republiky

podáříské spolupráce mezi orgány a podniky obou zemí.

- odvolávajíce se na Dohodu o hospodářské spolupráci na úseku průmyslu uzavřenou v Paříži 23. února 1970, jakož i na účast obou zemí ve Všeobecné dohodě o clech a obchodu (GATT),
- přejíce si rozvíjet své vztahy za nejlepšího využívání všech zdrojů, které poskytuje hospodářský pokrok obou zemí,
- vědomy si podstatné úlohy, kterou má mít hospodářská spolupráce v rozvoji dvoustranných vztahů,
- považující za nutné stanovit pevný rámec a dlouhodobá ustanovení, aby bylo usnadněno vytvoření úzkých a trvalých vztahů spolupráce mezi příslušnými orgány a podniky obou zemí,
- přejíce si pozvednout rozvoj spolupráce na vzájemně výhodném základě,

se dohodly takto:

Článek I

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Francouzské republiky budou podporovat všemi prostředky, které mají k dispozici, rozvoj hos-

Článek II

Pro posílení vztahů mezi podniky se budou obě vlády zvláště věnovat zvýšení vzájemného poznání svých perspektiv dlouhodobého rozvoje.

V zájmu usnadnění výměny informací v této oblasti budou moci představitelé orgánů odpovědných za plánování, jestliže s tím budou obě strany souhlasit, být pozváni k účasti na zasedáních Smíšené komise předvídané článkem V této dohody.

Článek III

Smíšená komise předvídaná článkem V této dohody určí oblasti, ve kterých se rozvoj spolupráce jeví nejžádanějším, a vytvoří, jakmile bude možné, orientační program dlouhodobé hospodářské spolupráce.

Obě strany se domnívají, že příznivé perspektivy existují zvláště v těchto oblastech:

- hutnictví železa
- průmysl strojírenský a elektrotechnický
- průmysl chemický
- elektronika
- informační technika

- výroba automobilů a ostatních dopravních prostředků
- průmysl stavební
- zemědělská technika a potravinářský průmysl.

Článek IV

Spolupráce mezi orgány a podniky obou zemí může mít zvláště tyto formy:

- společná výstavba nových průmyslových zařízení, rozšíření a modernizace existujících jednotek v každé z obou zemí a v třetích zemích,
- spolupráce v oblasti výroby, zpracovatelského průmyslu a prodeje,
- výměna know-how, technických informací, patentů a licencí; vývoj nové techniky; výchova a výměna specialistů a stážistů.

Článek V

Pro sledování plnění této dohody a pro přijímání opatření nutných k realizaci jejích ustanovení se zřizuje Smíšená komise pro hospodářskou spolupráci.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Dr. Lubomír Štrougal v. r.

Její působnost se vztahuje na všechny otázky vyplývající z hospodářské spolupráce mezi oběma zeměmi. Má zvláště za úkol vytvářet příznivé podmínky pro rozvoj této spolupráce, určovat záměry a vypracovávat nové návrhy v této oblasti. Vytváří zejména specializované pracovní výbory v hlavních oblastech spolupráce a koordinuje jejich činnost.

Smíšená komise se schází na žádost jedné z obou stran, v zásadě jednou ročně, střídavě v Praze a v Paříži.

Článek VI

Tato dohoda je uzavřena na dobu deseti let a vstupuje v platnost dnem podpisu. Šest měsíců před ukončením její platnosti se smluvní strany dohodnou o opatřeních, která bude třeba přijmout pro zajištění pokračování hospodářské spolupráce mezi oběma zeměmi.

Dáno v Paříži dne 14. listopadu 1975 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Francouzské republiky:

Jacques Chirac v. r.

49

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 19. února 1976

**o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Bulharské lidové republiky
o mezinárodní silniční dopravě**

Dne 24. července 1975 byla podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Bulharské lidové republiky o mezinárodní silniční dopravě. Na základě svého článku 21 Dohoda vstoupila v platnost dnem 4. února 1976. Český překlad Dohody se vyhláší současně.

První náměstek ministra:

Krajčír v. r.

DOHODA

**mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Bulharské lidové republiky
o mezinárodní silniční dopravě**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Bulharské lidové republiky vedeny přáním upravit přepravu cestujících a nákladů silničními vozidly, a to mezi oběma státy, jakož i tranzitem jejich územím, se dohodly takto:

I. Přeprava cestujících**Článek 1**

1. Ve smyslu této Dohody se dělí přepravy cestujících mezi oběma státy na pravidelné, kyvadlové a nepravidelné.

2. Pravidelnou přepravou je přeprava na autobusových tratích, prováděná podle zveřejněných přepravních podmínek, tarifu a jízdního řádu autobusů po určené trase, s uvedením míst (zastávek) nástupu a výstupu cestujících.

3. Kyvadlovou přepravou je přeprava skupin cestujících v určených termínech z území jednoho státu na místo dočasného pobytu na území druhého státu nebo tranzitem jejich územím s návratem těchto cestujících autobusy téhož dopravce do státu, odkud původně vyjeli. Při kyvadlových přepravách se prvá cesta zpět a poslední cesta tam uskutečňují prázdným autobusem.

4. Nepravidelnou přepravou je každá mezinárodní přeprava, která není přepravou ve smyslu odst. 2 a 3 tohoto článku.

Článek 2

1. Pravidelné autobusové trati mezi dvěma státy, jakož i tranzitem jejich územím se uskutečňují na základě povolení.

2. Příslušné orgány každé smluvní strany vydávají povolení pro tu část trati, která prochází jejich územím.

Článek 3

1. Kyvadlová přeprava se provádí na základě povolení.

2. Příslušné orgány smluvních stran si vzájemně předají každoročně povolení v rámci kontingentu dohodnutého na příští rok. Bude-li počet předaných povolení nedostačující, vydají příslušné orgány smluvních stran v průběhu roku požadovaná povolení dodatečně.

Článek 4

Při přepravách cestujících podle této Dohody musí být v každém autobuse k dispozici příkaz

k jízdě a seznam cestujících. Obsah a způsob vyplňování seznamu dohodne snížená komise ústavená podle článku 18 této Dohody.

II. Přeprava nákladů

Článek 5

1. Přeprava nákladů mezi oběma státy nebo tranzitem jejich územím se provádí na základě povolení, s výjimkou přeprav uvedených v článku 6.

2. Příslušné orgány smluvních stran si každoročně vzájemně předávají povolení v rámci kontingentu dohodnutého na příští rok. Jestliže bude počet předaných povolení nedostačující, vydají příslušné orgány smluvních stran v průběhu roku požadovaná povolení dodatečně.

Článek 6

Bez povolení se přepravují

- a) stěhované věci movité,
- b) exponáty určené pro veletrhy a výstavy,
- c) zvířata, vozidla, sportovní nářadí a zařízení určená pro sportovní účely,
- d) divadelní dekorace, rekvizity a hudební nástroje určené pro umělecká vystoupení,
- e) předměty a zařízení pro rozhlasové a televizní nahrávky a filmová natáčení,
- f) rakve, případně urny s tělesnými pozůstatky zemřelých,
- g) poškozená vozidla, jakož i jimi přepravované náklady.

Jízdy prázdných nákladních vozidel, jakož i speciálních vozidel, která nejsou určena pro přepravu cestujících nebo nákladů, se též budou provádět bez povolení.

Článek 7

Každá smluvní strana si vyhrazuje právo požadovat zvláštní povolení k přepravě nebezpečných nákladů.

Článek 8

Přepravy nákladů silničními vozidly se provádějí podle této Dohody na základě nákladního listu, jehož se používá v mezinárodní silniční dopravě.

III. Všeobecná ustanovení

Článek 9

Přepravy cestujících a přepravy nákladů podle této Dohody mohou provádět dopravci, kteří mají sídlo na území jedné ze smluvních stran a kteří podle vnitrostátních předpisů své země jsou oprávněni takové přepravy provádět.

Článek 10

Jestliže hmotnost a rozměry použitých vozidel a přepravovaného nákladu přesáhnou hmotnost ne-

bo rozměry maximálně přípustné na území druhé smluvní strany, vyžaduje se pro tuto přepravu kromě povolení podle článku 3 a 5 odst. 1 této Dohody ještě zvláštní povolení příslušných orgánů této smluvní strany.

Článek 11

1. Dopravci jedné ze smluvních stran nemohou provádět přepravy osob nebo nákladů mezi dvěma místy ležícími na území druhé smluvní strany, s výjimkou případů, kdy dostanou zvláštní povolení vydané příslušnými orgány této smluvní strany.

2. Dopravci jedné smluvní strany mohou přepravovat náklady z území druhé smluvní strany na území třetího státu a zpět tranzitem přes území svého státu. Jiné přepravy z území a na území druhé smluvní strany na území a z území třetího státu se mohou uskutečňovat jen se souhlasem příslušných orgánů druhé smluvní strany.

Článek 12

Seznam přepravovaných cestujících, jakož i povolení vyžadované podle této Dohody, musí být k dispozici ve vozidle jedoucím po území druhé smluvní strany a musí být předloženy na žádost příslušných orgánů této smluvní strany.

Článek 13

1. Dopravci jedné ze smluvních stran, kteří provádějí přepravy podle této Dohody na území druhé smluvní strany, platí daně a poplatky stanovené na tomto území.

2. Příslušné orgány smluvních stran mají možnost po vzájemné dohodě částečně nebo úplně daně a poplatky spojené s prováděním přeprav podle této Dohody, jakož i s vydáváním povolení k těmto přepravám prominout.

Článek 14

Každá z obojí smluvních stran uznává řidičské průkazy vydané druhou smluvní stranou.

Článek 15

1. Pohonné látky, jimiž jsou naplněny obvyklé, konstruktérem navržené nádrže dočasně pobývajících vozidel, jsou osvobozeny od dovozních cel a nepodléhají dovozním zákazům a omezením.

2. Náhradní díly, které mají sloužit k opravě dočasně pobývajících vozidel, je dovoleno dovážet bez dovozních cel, dovozních zákazů a omezení. Smluvní strany mohou vystavit pro celní odbavování těchto náhradních dílů doklad pro dočasný dovoz. Díly, které byly nahrazeny, musí být vyvezeny nebo pod dozorem celních orgánů zničeny.

3. Ošacení a jiné předměty, jakož i potraviny na cestu a tabákové výrobky pro osobní potřebu posádky vozidla je dovoleno dovážet bez dovozních cel a dovozních zákazů a omezení, jestliže

jejich povaha a množství odpovídají charakteru a déle trvání přepravy, kterou posádka uskutečňuje.

Článek 16

Platby vyplývající z ustanovení této Dohody se provádějí podle platebních dohod platných mezi oběma smluvními stranami.

Článek 17

Dopravci jedné smluvní strany mohou k zabezpečování přeprav podle této Dohody zřídit na území druhé smluvní strany svá zastoupení v souladu s vnitrostátními předpisy druhé smluvní strany.

Článek 18

1. Příslušné orgány smluvních stran zřídí smíšenou komisi, která se zmocňuje:

- uzavřít protokol k této Dohodě,
- dohodnout kontingent povolení k přepravám,
- projednat otázky daní a poplatků a připravit příslušné návrhy,
- dohodnout způsob a podmínky vydávání povolení, jejich použití, druh a dobu jejich platnosti,
- řešit dohodou všechny otázky, které mohou vzniknout při provádění této Dohody.

2. Smíšená komise se schází střídavě na území

Za vládu

Československé socialistické republiky:

JUDr. Ing. Štefan Šutka v. r.
ministr dopravy

obou smluvních stran, nejpozději v prvním čtvrtletí běžného roku.

Článek 19

Smluvní strany si sdělí navzájem, které orgány jsou příslušné řešit otázky spojené s prováděním této Dohody.

Článek 20

Otázky, které nejsou upraveny ustanoveními této Dohody nebo jinými mezinárodními smlouvami, jimiž jsou obě smluvní strany vázány, budou upraveny vnitrostátními předpisy každé z obou smluvních stran.

Článek 21

1. Tato Dohoda podléhá schválení podle ústavních předpisů každé z obou smluvních stran a vstoupí v platnost dnem výměny not potvrzujících její schválení.

2. Tato Dohoda se uzavírá na dobu jednoho roku a bude se automaticky prodlužovat vždy o další rok, pokud ji jedna ze smluvních stran nevyhoví písemně nejpozději tři měsíce před uplynutím doby její platnosti.

Dáno v Praze dne 24. července 1975 ve dvou vyhotoveních v ruském jazyce.

Za vládu

Bulharské lidové republiky:

Vasil Canov v. r.
ministr dopravy

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRAVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj

vydalo podle § 53 písm. c) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, **výnos č. 2** ze dne 30. března 1976 **o rozpočtování bytových stavebních objektů pro stanovení souhrnných cen.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. června 1976 a upravuje postup a podmínky rozpočtování pro stanovení souhrnných cen bytových stavebních objektů, na které se vztahuje výměr Federálního cenového úřadu č. 236/10/76 o způsobu tvorby cen m² užitkové plochy bytů a o souhrnných cenách bytových stavebních objektů. Výnos se nevztahuje na bytové stavební objekty, na nichž se práce zahájí nejpozději do 30. června 1976, a na bytové stavební objekty družstevní bytové výstavby zahajované i později, pokud do dne jeho účinnosti byly u nich dohodnuty odbytové náklady, popřípadě souhrnné paušály.

Dnem nabytí účinnosti tohoto výnosu pozbývají platnosti pokyny federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 3/1974 pro rozpočtování nákladů některých bytových stavebních objektů.

Výnos bude uveřejněn v části 3 Zpravodaje federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj a ministerstev výstavby a techniky ČSR a SSR, ročník VIII/1976.

Federální statistický úřad

vydal podle § 35 odst. 2 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací, **výnos o změnách a doplňcích jednotné klasifikace výkonů** (č. 19 599/75 ze dne 30. prosince 1975).

Výnosem se mění, popř. doplňují obory: 919 — opravy a údržba výrobků jemné mechaniky a opravy nářadí, 933 — výkony spojů a 971 — výkony při strojním zpracování dat; dosavadní členění těchto oborů se zrušuje. Dále se doplňuje jednotná klasifikace výkonů na druhém, třetím a čtvrtém klasifikačním stupni u oborů 911, 912, 914, 917, 918, 921, 926, 932, 942, 943, 953 a 974. V oborech 911, 912, 914, 921, 932 a 969 se upravují názvy některých položek.

Výnos byl uveřejněn ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů, částka 14—15, pod poř. č. 7. Nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1976. Je možno do něho nahlédnout u všech orgánů státní statistiky.

Ústřední ředitel Československého rozhlasu

vydal podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací

1. výnos ústředního ředitele Československého rozhlasu ze dne 30. ledna 1976 o odměňování technickohospodářských pracovníků Československého rozhlasu.

Tento výnos se vztahuje na technickohospodářské pracovníky organizací Československého rozhlasu, ve kterých se uplatňuje soustava odměňování podle zásad schválených usnesením vlády ČSSR č. 128/1973. Pro tyto pracovníky pozbývá platnosti výnos ústředního ředitele Československého rozhlasu o úpravě platových poměrů technickohospodářských pracovníků Československého rozhlasu z 1. 7. 1968, částka 7/1968 Věstník Čs. rozhlasu registr. částka 34/1968 Sbírky ve znění pozdějších změn a doplňků [částka 14/1968 Věstníku Čs. rozhlasu; částka 9/1974 Ústř. věst. Čs. rozhlasu, registr. částka 27/1974 Sb.; částka 9/1975 Ústř. věst. Čs. rozhlasu].

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. února 1976 a byl uveřejněn v Ústředním věstníku Československého rozhlasu, částka 9/1976 pod poř. č. 20;

2. výnos ústředního ředitele Československého rozhlasu ze dne 30. ledna 1976 o odměňování dělníků Československého rozhlasu.

Tento výnos se vztahuje na dělníky, řidiče a závozníky silničních motorových vozidel, hlídače, vrátné a členy závodních stráží organizací Československého rozhlasu, ve kterých se uplatňuje soustava odměňování podle zásad schválených usnesením vlády ČSSR č. 128/1973.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. února 1976 a byl uveřejněn v Ústředním věstníku Československého rozhlasu, částka 9/1976 pod poř. č. 21.

Ministerstvo kultury České socialistické republiky

vydalo **výnos** ze dne 19. března 1976 čj. 5790/76 **o zřízení chráněné krajinné oblasti „Palava“** k ochraně všech hodnot krajiny, jejího vzhledu a jejích typických znaků i přírodních zdrojů.

Výnos spolu s vymezením oblastí a mapou jsou uloženy u Okresního národního výboru Břeclav, u Jihomoravského krajského národního výboru, u Krajského střediska státní památkové péče a ochrany přírody v Brně a ve Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze.

Výnos je uveřejněn ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR č. 4 ze dne 20. dubna 1976.

Ministr spravedlnosti České socialistické republiky

vydal podle § 11 odst. 3 zákona č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, a § 360 odst. 3 trestního řádu, po projednání s ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a Českou správou nemocenského pojištění, v dohodě s ministrem zdravotnictví ČSR a generálním prokurátorem ČSR **rozkaz č. 4/1975** ze dne 21. 1. 1975 **o lékařské posudkové činnosti u osob ve výkonu trestu odnětí svobody a vazby.**

Rozkaz upravuje lékařskou posudkovou činnost v podmínkách výkonu trestu odnětí svobody a vazby, stanoví její rozsah, jakož i postup orgánů, které tuto činnost zajišťují a vykonávají. Stanoví zejména postup při posuzování zdravotní způsobilosti k výkonu trestu a vazby, při zařazování odsouzených a obviněných do práce, při dočasné pracovní neschopnosti pro nemoc nebo úraz, při poškození na zdraví vzniklém během výkonu trestu nebo vazby a při posuzování způsobilosti odsouzených a obviněných k práci pro účely sociálního zabezpečení.

Rozkaz byl uveřejněn ve Sbírce rozkazů ministra spravedlnosti ČSR a nabyl účinnosti dne 1. 2. 1975.

Rozkaz je k nahlédnutí u krajských a okresních soudů, u nápravně výchovných ústavů a ve věznicích na území ČSR.